

Települési vízgazdálkodás és fenntarthatóság

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének vízügyi koordinációs mechanizmusa, a UN-Water definíciója szerint a vízbiztonság a népesség azon képessége, amely által fenntartható hozzáférést biztosít a megélhetés, az emberi jólét, társadalmi-gazdasági fejlődés, a vízszennyezéssel és a vízzel kapcsolatos katasztrófák elleni védelem, valamint az ökoszisztémák megőrzéséhez szükséges megfelelő minőségű vízkészletet, a béke és politikai stabilitás jegyében.

A tavaly megrendezésre került Habitat III és az ott elfogadott Új Városi Agenda olyan paradigmaváltást igyekezett hangsúlyozni, amely egy új urbanizációs modell felé elmozdulva a környezeti szempontból fenntartható és rugalmas, társadalmilag befogadó, biztonságos és gazdaságilag produktív városokat helyezi előtérbe.

A víz - mint fenyegetés és lehetőség - kulcsfontosságú része ennek a folyamatnak, összekötve a város különböző szektorait, ezáltal meghatározó szerepet betöltve a városok fenntartható fejlődésének elérésében. A városok már nem vehetik természetesnek a vízügyi szolgáltatásokat, a vízkészletek mindenkor rendelkezésre állását.

A 2015-ben elfogadott fenntartható fejlesztési célok közül a 6. (a vízhez, a szanitációhoz történő hozzáférés és fenntartható használat biztosítása mindenki számára) és 11. (a városok és emberi lakóhelyek befogadóvá, biztonságossá, ellenállóvá és fenntarthatóvá tétele) cél központi elemét képezi egy fenntartható városi vízgazdálkodás előmozdításában, kialakításában. Ennek eléréséhez ki kell használni az együttműködést a kormányzat minden szintjén, különösen a városokban. Kritikus elem, hogy a vízellátási és higiéniai szolgáltatások általánosan hozzáférhetőek és megfizethetők legyenek, különösen a kiszolgáltatott lakosság számára. Az integrált városi vízgazdálkodásnak foglalkoznia kell a közegészséggel, csökkentenie kell a katasztrófák kockázatát és előtérbe kell helyeznie a megelőzést. Mindez hozzásegíti a biztonságos befektetői környezetet megteremtését.